

Harkka Tisle

Sisällys

Viimeistä viedään	3
Mitä? Mikä ihmeen harjoittelu?	4
Perälän pikaopas työnhakuun	6
Töissä lafkalla ja risteilemässä Itämeren aalloilla...	8
Kesätyö Silecsillä	10
Refining the future!	12
IAESTE - Sri Lanka	14
Erilainen kesätyö	18
Kysy ihmiseltä! aka Proffatentti 2009	20
NKK 2009	30
Sanan juurilla: nokkela	35
Hernekeitto - tajunnan virtaa	36
Terveisiä Tajunnan Virralle	37
Silloin kun minä olin pHuksi...	38
Puheenjohtajan laulu	39

Julkaisija

Kemistikilta ry.

Päätoimittaja

Mikko Peura

mikko.peura@tkk.fi

Toimituskunta

Antti Ahrelma

Janne Andtsjö

Heikki Harju

Victor Heinänen

Karri Lehtonen

Arttu Leinonen

Paula Päivike

Tatu Raunio

Muut kirjoittajat

Henna Jääskeläinen

Isa Lampinen

Juho Perälä

Minna Väkevää

Joonas Paavola

Antti Karkola

Tajunnan Virta

Sergei Fedorov

Kivimies

Painopaikka :Picaset, Helsinki

Painos 150 kpl

Viimeistä viedään

Näinhän se on taas päässyt vuosi vierähtämään ja Tisleitä paahdettu tämän vuotiset viisi pihalle. Ensi vuonna sitten uudella päätoimittajalla uusiin kujeisiin.

Kevät on sitä parasta aikaa. Ensin kirjoitellaan hiki hatussa kymmeniä työhakemuksia, vuodatetaan verta ja kyyneliä näppäimistölle. Tämän jälkeen seuraa piinaava odotus, minkä jälkeen firma toisensa perään ilmoittaa nuo rakkaat sanat ”Kiitos mielenkiinnostasi yritystämme kohtaan. Valitettavasti valintamme ei tällä kertaa kohdistunut sinuun”. Sen jälkeen soitellaan jo pienessä paniikissa firmoihin, että onko heillä peruutuspaikkoja. Lopulta taivutaan ja ”opiskellaan” kesä. Ehkä pieni kauhuskenaario, mutta kannattaa pohtia myös vaihtoehtoja, jos oman alan kesätöitä ei tunnukkaan löytyvän. Myös tästä lehdestä löytyy siihen muutama potentiaalinen vaihtoehto.

Vuoden viimeinen Tisle on siis perinteikäs HarkkaTisle, joka tarjoaa kiltalaisille vinkkejä kesätyönhakuun, harkkanoppien hankintaan sekä tietenkin hersyviä tarinoita erilaisista kesätöistä, mihin kiltalaiset ovat päätyneet. Extrana tänä

vuonna kovasti kaivattu proffatentti, johon kiitettävä määrä professoreista jopa vastasi, suuri kiitos tästä heille.

Aivan lopuksi haluan vielä kiittää kaikkia tänä vuonna aikaansa Tisleelle uhranneille. Vaikka deadlineja oli ja meni, niistä välittämättä jaksoitte vuodattaa sieluanne näppäimistölle. Ensi vuonna Tisle odotan, että Tisle jatkaa vähintään yhtä hausalla ja asiapitoisella linjalla kuin aikaisemmin ja tulee nousemaan paremmaksi kuin koskaan. Näin ei luoda turhia paineita seuraavalla päätoimittajalle. Tislesetä 2009 kiittää ja kuittaa.

T: mikko

ps. Miten ihmiset ovat ikinä pärjänneet ilman Comic Sansia?

Mitä? Mikä ihmeen harjoittelu?

Harjoittelulla tarkoitetaan työskentelyä kemian tekniikan alalla joko kotimaassa tai ulkomailla. Työn laadusta riippuen harjoittelu voi olla joko työympäristö- eli haalariharjoittelua tai ammattiharjoittelua. Ulkomailla tehdystä harjoittelusta myönnetään kansainvälistä haalariharjoittelua sekä ammattiharjoittelua.

Kandidaatin tutkintoon kuuluu 2op pakollista haalariharjoittelua, jonka lisäksi V-moduuliin voi hyväksyttää 4op kansainvälistä haalariharjoittelua. DI-vaiheessa harjoittelu on vapaaehtoista ja sitä voi hyväksyttää W-moduuliin seuraavasti: 2-4 op ammattiharjoittelua ja 2-4 op kansainvälistä ammattiharjoittelua.

Tiedekunnan nettisivuilta, osoitteesta chemat.tkk.fi, löytyy lisätietoa ja ohjeita. Mikäli harjoittelupaikka on vielä hakusessa, löytyy opintoneuvolasta siihen apua – harjoittelukansiota voi kuka tahansa käydä selailemassa. Ehkä sieltä löytyy harjoittelupaikka juuri Sinulle!

Kansainvälinen harjoittelu

Voit lähteä ulkomaille eri ohjelmien kautta tai etsiä unelmiesi harjoittelupaikan itse. Lähditpä sitten ohjelman kautta tai omatoimisesti, TKK tukee sinua apurahoin. Mahdollisia harjoitteluohjelmia ovat muun muassa IAESTE ja harjoittelu Cernissä sekä Vulcanus harjoitteluvuosi Japanissa. Lisätietoa kansainvälisestä harjoittelusta löytyy Urapalveluiden nettisivuilta.

Urapalvelut

TKK:n Urapalvelut palvelee Teknillisen korkeakoulun opiskelijoita ja vastavalmistuneita, yrityksiä ja työnantajia sekä yliopistoyhteisöä. Opiskelijoille

tarjolla on muun muassa neuvontaa ja koulutusta työelämän tietoihin ja taitoihin. Uraverkosta löytyy työ-, harjoittelu- ja diplomityöpaikkoja kotimaassa ja ulkomailla. Urapalveluiden järjestämissä tapahtumissa pääset henkilökohtaisesti keskustelemaan työnantajien kanssa, esimerkiksi Taitavasti kesätöihin tapahtumassa tammikuussa. Lisätietoa löytyy osoitteista urapalvelut.tkk.fi ja uraverkko.net.

Voit kääntyä puoleeni kaikissa harjoittelua koskeissa asioissa. Periodin vastaanottoajat voi tarkistaa tiedekunnan nettisivuilta tai opintoneuvolan ovesta. Kysymyksiä voi lähettää myös osoitteeseen keharjo@tkk.fi.

Isa Lampinen

Kemian tekniikan harjoitteluneuvoja

Harjoittelupisteiden hakeminen pähkinäkuoressa:

Mitä tarvitset? Mistä löytyy?

- Harjoittelun hyväksyminen -lomake
- Harjoittelulomake (työnantaja täyttää)
- Tiedot harjoittelupaikasta -lomake
- Kahden ihmisen oikeaksi todistama kopio työtodistuksesta
- Harjoitteluraportti
- Tiedekunnan nettisivuilta: chemat.tkk.fi (Opinnot-Harjoittelu)

Mitä muuta pitää muistaa?

- Jätä hakemus ajallaan päätöstä varten Opintoneuvolaan (huone C202c) tai opintoneuvolan postilaatikkoon (ala-aulassa)
- Opintojensuunnittelija voi myös pyytää lisätietoja ennen harjoittelun hyväksymistä - nopeimmin opintopisteet saat siis täyttämällä lomakkeet hyvin. Muista allekirjoitus!

Muistathan, että harjoittelut esitetään hyväksyttäväksi vuoden kuluessa harjoittelun päättymisestä. Keväällä vielä kaksi määräaikaa: 26.2. ja 30.4.

Hakijan nimi
yhteystiedot

HAKEMUS
päiväys
(vaihda vuosiluku)

Vastaanottajan titteli, Yrityksen nimi

Perälän pikaopas työnhakuun

Avauskappaleessa, kerro lyhyesti kuka olet ja miksi kyseinen tehtävä kiinnostaa sinua. Muista mainita olevasi tekniikan ylioppilas Otaniemestä. ”Teekkari” antaa välittömästi kuvan tapajuoposta wappulehtimaakarista ja kannattaa aina tehdä selvä pesäero muihin teknillisiin yliopistoihin. Kerro olevasi äärimmäisen kiinnostunut sekä tehtävästä että yrityksestä yleensä. Tässä vaiheessa kannattaa valehdella myös valmistuvansa muutaman vuoden kuluttua (valmiina kyseisen yrityksen palvelukseen).

Runkokappaleessa, kerro tehtävän kannalta olennainen osaamisesi. Olennaisimmat seikat voi kopioida työpaikkailmoituksesta. Kerro esimerkiksi ATK- ja kielitaidostasi. Osasit kirjoittaa tämän hakemuksen – hallitset siis yleisimpien toimisto-ohjelmien ja tietokoneen käytön erinomaisesti. Vastapuolella on todennäköisesti rallienglantia vääntävä vanhempi työhönottaja, jonka rinnalla oma kielitaitosi on vähintään sujuvaa. Kerro myös edellisistä työpaikoistasi. Muista mainita, että aikaisemmat työtehtäväsi ovat olleet itsenäisiä ja sinulla on ollut paljon vastuuta.

Persoonallisuudestasi kertovassa osiossa, kerro itsestäsi ja kehu itseäsi jälleen vuolaasti. Väliin kannattaa ripotella ympäripyöreitä adjektiiveja kuten: rehellinen, ahkera, haasteita pelkäämätön, nopeasti oppiva ja sosiaalinen (keksi väh. 5 lisää). Tässä vaiheessa voit myös kertoa motivaatiostasi kyseiseen paikkaan. Vaikka tietäisit tehtävän kuinka yksinkertaiseksi tahansa, kerro että pidät haasteista ja haluat oppia uutta. Toivot luultavasti myös, että opit tehtävässä paljon uusia asioita, jotka tukevat opintojasi. Markkinoi itseäsi osajana.

Loppuhuipennus

Heitä perusfraasi kehiin: ”Olen liittänyt mukaan yhteystietoni ja olen valmis antamaan tarvittaessa lisätietoja. Odotan kiinnostuneena yhteydenottoanne.”

Ystävällisin terveisin

Oma Nimi

[tähän huoliteltu allekirjoitus]

Onneksi olkoon, mutta odota!

Olet kirjoittanut geneerisen työhakemuksen ja ehkä tylsimmän mahdollisen.

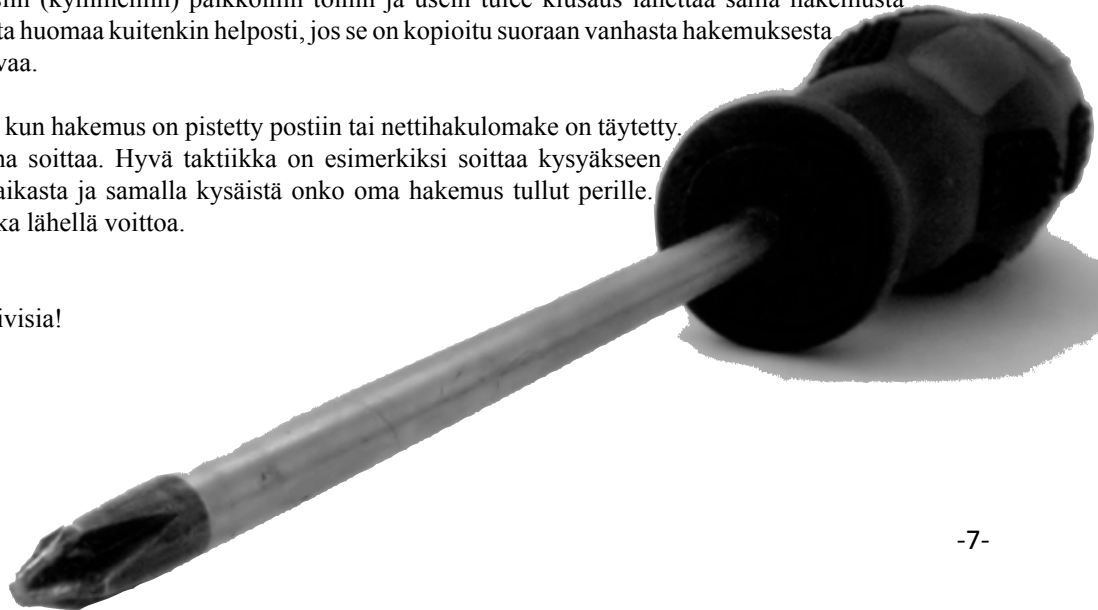
Työhaussa valttia on persoonallisuus ja aktiivisuus. Valmiit CV ja hakemuspohjat ovat toki hyvä tuki, mutta niitä käyttämällä hukkuu helposti massaan. Hakemusta tehdessä pitää olla rehellinen, muttei kuitenkaan pidä aliarvioida omia taitojaan.

Työhönottajat lukevat kevään aikana lukemattomia hakemuksia, joista merkittävän suuri osa on lähes suora kopio *Teekkarin työkirjassa* olevasta hakemuspohjasta. Työnantaja haluaa kuulla juuri sinusta eikä lukea asiakirjamallia, missä on ympäripyöreitä adjektiiveja.

Kevään aikana tulee haettua useisiin (kymmeniin) paikkoihin töihin ja usein tulee kiusaus lähettää sama hakemusta useampaan paikkaan. Hakemuksesta huomaa kuitenkin helposti, jos se on kopioitu suoraan vanhasta hakemuksesta – Kannattaa siis nähdä hieman vaivaa.

Muistakaa myös että peli ei ole ohi kun hakemus on pistetty postiin tai nettihakulomake on täytetty. Hakemuksen perään kannattaa aina soittaa. Hyvä taktiikka on esimerkiksi soittaa kysyäseen hieman lisätietoja kyseisestä työpaikasta ja samalla kysäistä onko oma hakemus tullut perille. Haastatteluun pääseminen on jo aika lähellä voittoa.

Onnea kesätyönhakuun, olkaa aktiivisia!
Terveisin Opintovastaava Juho

Töissä lafkalla ja risteilemässä Itämeren aalloilla...

Viime keväänä päätin, että vietettyäni jo kaksi edellistä kesää laivastonsinisissä, olisi nyt korkea aika etsiä oman alan kesätöitä. Niinpä laitoin hakemukset vetämään kemian päädyn labroihiin. Epäorgaanisen kemian laboratoriosta tärpäsi, joten sinne siis kesäksi.

Työt alkoivat heti toukokuun tenttiviikon jälkeen, jolloin kesätyöläisporukkamme kierrätettiin labran ympäri, opastettiin kulkukortin saloihin ja toivotettiin muutenkin tervetulleeksi. Ohjaajiltamme olimme saaneet jo etukäteen tietoa kesän tutkimusaiheista, joiden parissa pääsisimme tutkijoita auttelemaan.

Omana ohjaajanani toimi jatko-opiskelija/tutkija Jari Malm, jonka tutkimus keskittyi orgaanisiin ohutkalvoihin, niiden kasvattamiseen ALD:llä (Atomi Layer Deposition) sekä ominaisuuksien karakterisointiin. Jari oli kuitenkin ehtinyt jo keväällä tehdä erään erän kasvatuksia, jotka sitten oli lähetetty elektronisten ominaisuuksien mittauksia varten Ranskaan. Niin, no kuten arvata saattaa, tulokset eivät sitten kesäkuussa saapuneet. Näin ollen se projekti oli niin sanotusti seis, ja pääsinkin tekemään enemmän töitä erään Jarin sivuprojektin, wolframitrioksidikalvojen, parissa. Ensimmäisen erän näitä tutkittuani oltiinkin jo kesäkuun puolella ja koitti taas laivastonsinisten aika.

Niin, täksikin kesäksi minulle oli avattu ovi laivastopalvelukselle. Tällä kertaa onnistuin kuitenkin poimimaan niin sanotusti pullan rusinoilta ja päädyin lähtemään kesäkuussa kolmeksi viikoksi eteläiselle Itämerelle vuoden suurimpaan laivastosotaharjoitukseen, Baltops 2009:ään. Epäorgaanisen kemian proffalle tästä keväällä kertoessani odotin, että vastaus olisi joko tai. vaan ei. Hymyillen hän vain ilmoitti heidän olevan joustavia näiden aikataulujen kanssa. Näin siis lähdetään risteilemään kolmeksi viikoksi kesken kesätöiden - en suosittele ihan kaikkia kokeilemaan onneaan tällaisella tempulla.

Eteläisellä Itämerellä tulikin sitten keikuttua hyvän aikaa 25 m/s tuulessa viisimetrisillä aalloilla ja testattua pahoinvointipillereiden toimivuus - onneksi toimivat! Tulipa myös nähtyä ehkä maailman hienoin ja modernein tanskalainen sota-alus HDMS Esbern Snare, jonka varustukseen kuuluu kuntosalin, saunan ja diskon lisäksi myös kaksi solariumia. Myös juhannus Saksan Kielissä tuli koettua.

Loppukesä olikin sitten taas kemiapainotteisempaa. Wolframitrioksidikalvoja kasvattelin vielä toisenkin erän (19h/kasvatus). Kirjallisuustyössäni tutustuin muutamiin peruskasvatuksiin ja tein niistä parametrikoonnoksen labran käyttöön. Niin, ja ne Ranskasta odotetut tulokset - no, niitä odotellaan vieläkin...

Kaiken kaikkiaan, voin suositella Kemian laitoksen kesätöitä muillekin erittäin lämpimästi. Hyvä porukka ja rento asenne työhön olivat ehdottomia plussia... Miinuksena lafkaa tuli katseltua ehkä kaksi kuukautta liikaa yhdelle vuodelle.

Antti Karkola, Ke III, kers. (res.)

Minä tutkijan univormussa - eiku....

Kesätyö Silecsillä

Antti Ahrelma

Olen ollut töissä kaksi kesää Silecs Oy:ssä, joka on pieni, n. 30 henkilöä työllistävä yritys, jonka toimitilat sijaitsevat Espoossa Kilossa Nihtisillan läheisyydessä. Silecs valmistaa piirilevyjen pinnalle ”spinnattavia” polymeerejä pääasiassa elektroniikkateollisuuden tarpeisiin. Tuote-erät olivat tavallisesti puolesta litrasta maksimissaan 40 litraan asti. Valtaosa työstä tapahtui puhdastilassa, jonne pukeuduttiin asianmukaisiin haalareihin, jalkineisiin, käsineisiin, hengityssuojaimen ja suojalaseihin.

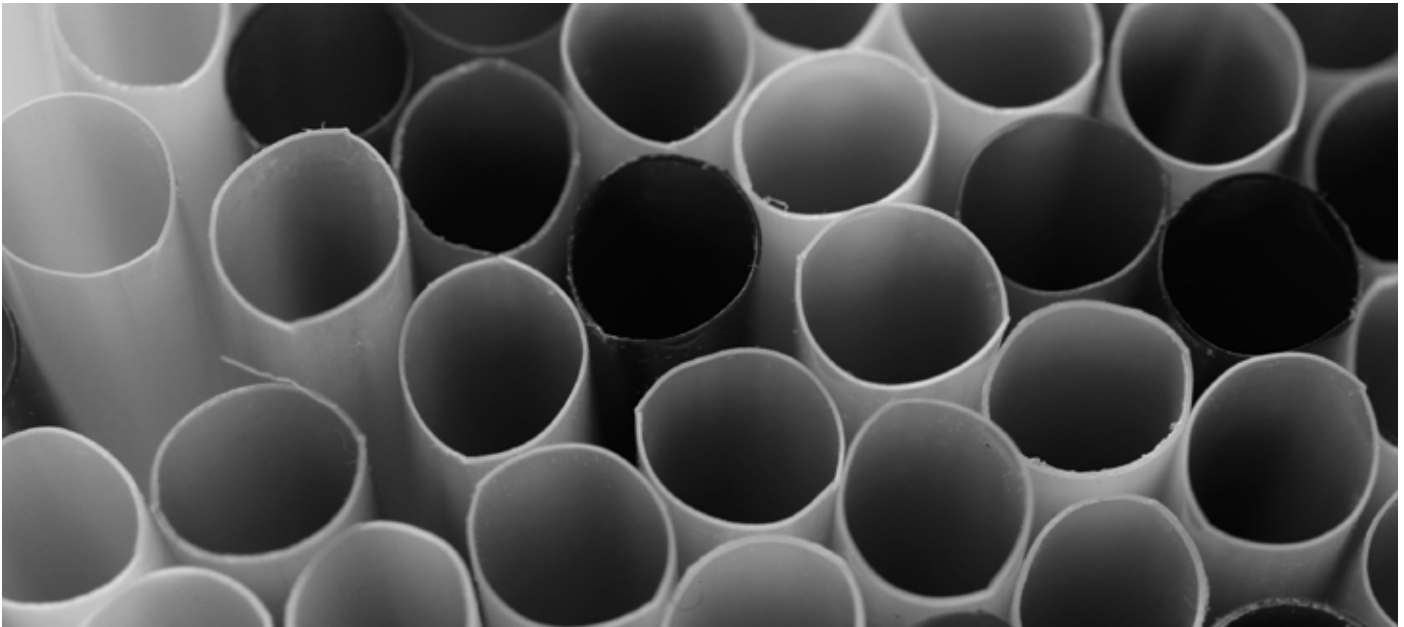
Työssäni tuotanto-operaattorina tein tuote-eriä käsin sekoittamalla raaka-aineita reaktorissa. Osalle polymeereistä suoritettiin liuottimen vaihto rotavaporilla ja sen jälkeen mahdollisesti tehtiin moolimassan nosto pienemmässä reaktorissa. Tämän jälkeen tehtiin formulointi tietyn vahvuiseksi liuokseksi. Lopputuotteet suodatettiin yleensä 0,3µm suodattimella pumpun avulla tai vaihtoehtoisesti käsin ruiskulla. Kaikki tuotantovaiheet dokumentoitiin tarkasti ohjeiden mukaan. Tuotteiden pakkaaminen tapahtui yleensä asiakkaan toiveiden mukaisesti ja pullokoot vaihtelivat 125 millilitrasta 4 litraan. Työtä tehtiin kahdessa vuorossa, joista aamuvuoro alkoi seitsemältä ja iltavuoro kahdelta.

Esimiehenäni toimi alkukesästä kemian tekniikan DI ja tämän jäätyä isyyslomalle tuotantopäälliköksi tuli yliopistolta valmistunut kemisti. Ensimmäisen kesän lopussa tapahtui vielä organisaatiomuutos eikä tuotantopäällikkö toiminut enää suoraan esimiehenäni, vaan väliin tuli ’production supervisor’. Kaikki kolme kesien aikana esimiehenäni toimineista oli erittäin mukavia ja rentoja. Tuotekehityspuolella toimi viitisen TKK:lta valmistunutta kemian tekniikan DI:tä ja prosessipuolella vastaavasti muutama. Olipa töissä myös yksi diplomityötä vaille valmis, mutta oli jäänyt Silecsille töihin vakituisesti.

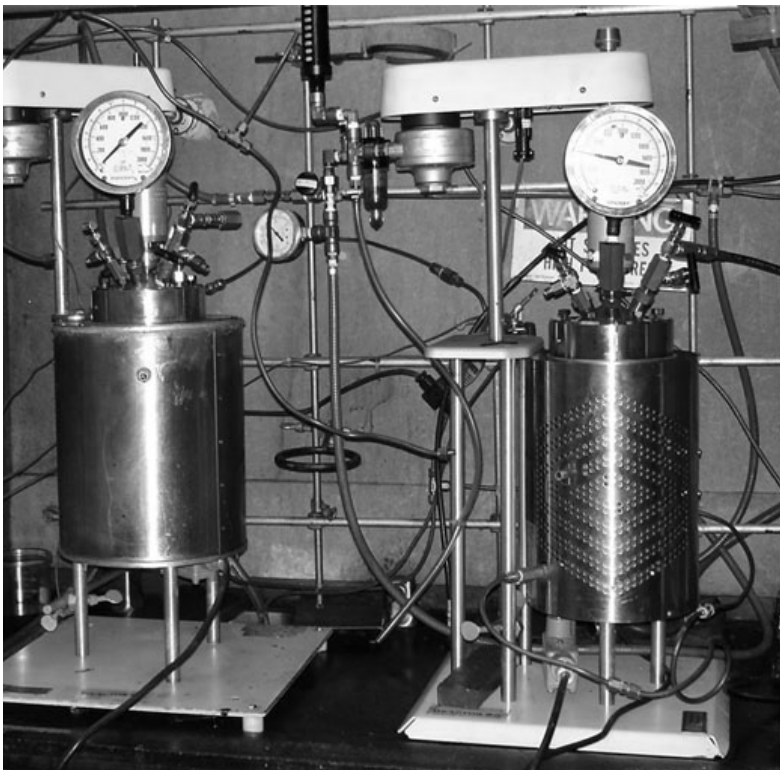
Työsuhteen alussa oli uusille harjoittelijoille pakollinen työsuojelukoulutus ja perehdytys itse työtehtäviin tapahtui n. kuukauden aikana aloittamisesta. Aluksi ohjaaja näytti, miten jokin asia tehdään ja tämän jälkeen piti kolme kertaa

tehdä itse se niin, että ohjaaja seurasi vierestä. Tämän jälkeen sai tehdä kyseisen tehtävän itsenäisesti. Toisena kesänä piti suorittaa osa koulutuksista kokonaan uudestaan ja osa piti kerrata. Työsuojeluun ja proseduurien noudattamiseen kiinnitettiin paljon huomiota ja kaikista läheltä piti -tilanteista piti tehdä kirjallinen raportti.

Ilmapiiri yrityksessä oli alusta pitäen hyvä johtuen hyvin pitkälti avotoimistosta ja nuoresta työntekijöiden keski-ikästä. Molempina kesinä oli myöskin muita opiskelijoita TKK:lta kesätoissa ja heidän kanssaan kesä sujuikin sutjakkaasti. Ennen toista kesää oli ollut hieman vaihtuvuutta työntekijöissä, mutta perusrunko oli pysynyt samana ja töihin oli jälleen mukava mennä.

Refining the future!

Otnäs- Sköldvik-Otnäs. Olen matkustanut nyt kaksi kesää Kilpilahteen Neste Oilin Teknologia ja Strategia (Tutkimus ja Teknologia) yksikön harjoittelijana. Molemmat kesät toimin pääasiallisesti koelaitteoperaattoreiden kesälomasijaisena. Nesteen tutkimuskeskus on toiminnoiltaan hyvin laaja ja siellä mm. tuetaan omia tuotantolaitoksia, kehitetään uusia prosesseja (esim. NexBTL) sekä testataan ja luodaan niin katalyyttejä kuin uusia raaka-aineita. Jo pieni katalyyttinvaihdolla saavutettava lämpötilan tai paineen aleneminen voi tuoda suuria säästöjä tuotantolaitokselle sekä rahallisesti että turvallisuusmielessä. Täysin uusien innovatiivisten prosessien etuja tuskin tarvitsee luetella. Teknologiakeskus on myös hyvin tärkeässä roolissa tuotantolinjojen ongelmanratkaisussa.

Takanani on kaksi hyvin erilaista kesää Prosessiteknologia-osaston harjoittelijana. Kesällä 2008 vastuunani oli kaksi mikroreaktorilaitteistoa, joissa suoritettiin erilaisia katalyyttikokeita. Toinen reaktoreista oli jatkuvatoiminen putkireaktori, jonka ajot kestivät keskimäärin kuukauden; toinen

vuorokauden batch-ajoihin tarkoitettu sekoitussäiliöreaktori. Kesän aikana käynnistin ja ajoin alas kymmeniä ajoja, tutustuin PID-säätimien ihmeelliseen maailmaan ja analysoin prosessituotteita. Oma bunkkeri alkoi tuntua jo melko kotoiselta.

Vastuu kasvoi vuodessa. Edellisvuoden kahden reaktorin sijaan sain reilussa kolmessa kuukaudessa opetella kymmenen uutta mikroreaktoriprosessia, jotka kaikki tuli hallita ongelmitta. Ajo-olosuhteet vaihtelivat huoneenlämmöstä ja ilmanpaineesta aina 300°C asteeseen ja 90 bariin. Turvallisuusohjeet todella kannatti lukea ja yrityksen tiukka alkoholipolitiikka ei tuntunut enää ollenkaan turhulta. Työpuhelin oli pidettävä aina auki, sillä oli tilanteita jolloin olin talon ainoa, joka tiesi prosessista juuri mitään. Koeajojen ohella pääsin analysoimaan tuloksia, tuhoamaan ongelmajätteitä, piirtämään PI-kaavoita, neuvottelemaan espanjalaisen laitevalmistajan kanssa – you name it. Prosessiteknologia-osastolla laborantit, koeajajat ja tutkijat työskentelevät samoissa projekteissa tiiviissä yhteistyössä, jolloin kesäharjoittelijana pääsin tutustumaan kaikkiin näihin työtehtäviin.

Voin lämpimästi suositella sekä Neste Oilia työnantajana että työskentelyä tutkimuskeskuksessa. Työssä ei ehdi kyllästyä, sillä jokainen projekti on erilainen ja yllättävän usein käytännön kokeet eivät vastaakaan loogista ajattelua ja teorioita. Toisinaan prosessit etenevät itsestään, jolloin aikaa riittää kaikenlaisille ekstraprojekteille, mutta toisinaan saat juosta ympäri Kilpilahtea metsästämissä asiantuntijaa, joka voisi tietää ratkaisun ongelmaasi ja pelastaa monen kuukauden työn, joka muuten valuisi hukkaan. Kalvopumppuja, täytekapalekolonneja ja online-analysaattoreja arvostaa huomattavasti enemmän kun niiden kanssa on tosissaan taistellut. Vaikka oma työni osui lähinnä teken ja yleisesti prosessien ja tuotteiden puolelle, löytyy tutkimuskeskuksesta töitä myös biotekniikan ja elintarviketekniikan sekä kemian pääaineopiskelijoille.

Henna Jääskeläinen

IAESTE - Sri Lanka

Kevät on työnhaun aikaa ja itsekin lähettelin muutamia hakemuksia, koska edelliskesän työnantaja ei tänä vuonna ottanut kesätyöntekijöitä. Tai sellaista huhua kuulin, ja huhuthan ovat aina totta. Toukokuu täydessä vauhdissa, eikä vielä kukaan ollut tietoa kesätyöpaikasta, kunnes luin IAESTEN vielä auki olevasta rästähausta. Sieltä löytyikin kolme kemiantekniikkaa lukevalle sopivaa vaikkaa.

Saksaan olisi päässyt jollekin yliopistolle kikkailemaan, mutta se olisi kyllä ollut liian kallista ja muutenkin muistuttanut liikaa kousun olemassaolosta. Ghana tuntui vähän liian jännältä paikalta ja työn kuvakin oli vähän niin ja näin. Jäljelle jäi siis Sri Lankassa sijaitseva vaatetehdas. Hakemus siis sisään, 50€ maksu Cimon tilille ja odottelua. Hyväksymisilmoitus IAESTEN paikallistoimistolta tulikin varsin nopeasti ja sitten piti vielä varmistaa, että TKK:n ulkomaanharjoitteluapuraha irtoaisi. Muuten olisi mennyt reissu rankasti miinukselle.

Apuraha varmistui, mikä oli helpotus, sillä kuukausipalkka tehtaalla tulisi olemaan n. 160€, josta vuokran jälkeen jäisi käteen 60€. Sri Lankasta ei vaan kuulunut hyväksymistä. Kun ilmoittamaani aloitusajankohtaan oli noin viikko jäljellä tuli viesti: "Could you start according to the initial plan?" Äkkiä siis lennot varaukseen, kampeet kasaan ja vähän järjestelyjä asioiden suhteen, jotka olisi periaatteessa pitänyt kesän aikana hoitaa. Poikaystävällekin oli hyvä tässä vaiheessa kertoa, että "mä oon nyt sit lähössä kaheks kuukaudeks sinne Sri Lankaan!"

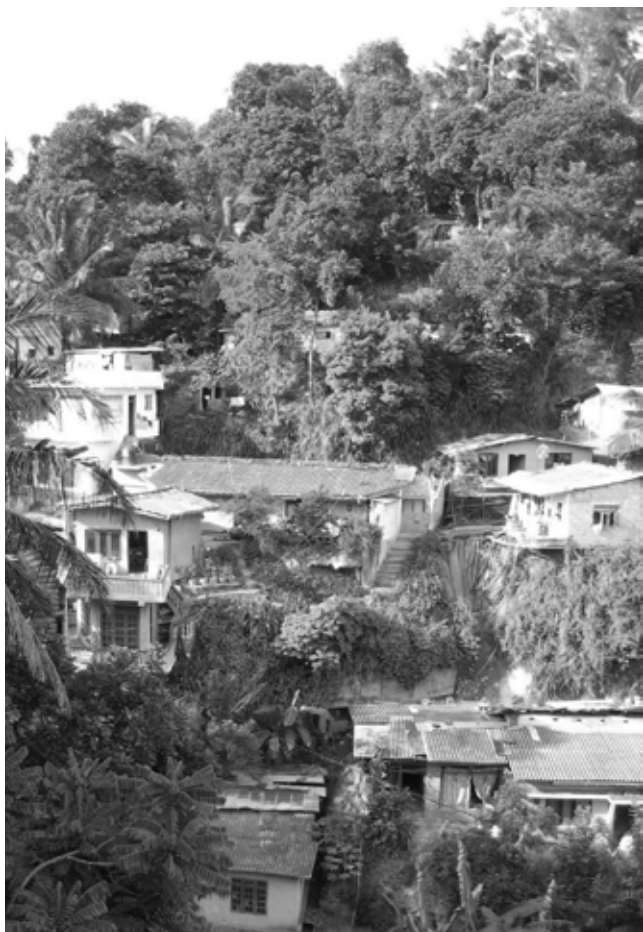
Vaikka kaikki tapahtui hyvin äkkiä, ei mitään kovin oleellista unohtunut tai mennyt pieleen. Mitä nyt pari turhaa rokotusta jäi ottamatta, koska menin pyytämään niitä niin lyhyellä varoitusajalla, eikä se kuulemma ole turvallista. Finski lennätti minut siis kesäkuun puolessa välissä Delhiin, josta jatkoin 15 tunnin odottelun jälkeen Sri Lankan Colomboon. Delhissä kävin taksikiertoajelulla ja syömässä jossain pienessä paikallisessa ruokalassa taksikuskin kanssa. Huonosti nukutun lentokoneyön ja uuden kulttuurin aiheuttama sekavuus kostautui ehkä hieman turhan kalliina taksimatkan hintana, mutta muuten odottelu-aika meni ihan mukavasti.

Sri Lankaan saavuin keskiyöllä ja lentokentältä sain kyydin paikallisen IAESTE-aktiivin kotiin. Seuraavana aamuna tapasin IAESTEN paikallisen pääsihteerin, joka oli järjestänyt minulle majoituksen serkkunsa perheen luona. Oma huone ja kylppäri olivat siistit, mutta hieman harmitti, ettei talon kotiäiti meinannut päästää minua ollenkaan keittiöön kokkailemaan! Tosin kymmenen tunnin työpäivien jälkeen oli ihan mukava saada ruoka valmiina pöytään.

Itse harjoittelu oli aluksi varsin mystistä puuhaa. En oikein tiennyt mitä pitäisi tehdä, minne mennä ja kenen kanssa jutella. Tehdas oli toki varsin mukava paikka: ilmastointi pelasi ja työntekijät olivat todella ystävällisiä. Puitteet olivat siis kunnossa. Mutta kukaan ei tuntunut tietävän mitä harjoittelijoilla pitäisi tehdä (tämä koski myös paikallisia harjoittelijoita). Kun totuin siihen, että voin mennä keskeyttämään kenet tahansa suunnilleen mistä tahansa hommasta kysyäkseni jotain, alkoi firman prosessit valjeta vähän paremmin.

Oma-aloitteisuus oli todella valttia, jos halusi tehdä mitään fiksua istuskelukun ja kansioden pläräämisen sijaan. Kaikilla oli koko ajan älytön kiire ja jostain syystä he olivat saaneet päähänsä ajatuksen, että harjoittelijoille pitäisi opettaa, kuin koulun penkillä ikään, mitä tehtaalla tapahtuu. Eräs projekti-insinööreistä tosin huomasi, että minua kiinnostaisi ehkä tehdä ihan oikeitakin töitä ja pyysi minut mukaan erääseen uuden malliston suunnitteluprojektiin, joka olikin todella mielenkiintoinen!

Työt kuluivat siis ”luentojen”, hengailun ja välillä jonkun ihan fiksun puuhastelun parissa. Änginpä mukaan myös firman standardoimisprojektiin. Oli todella hämmentävää, että jo kymmenisen vuotta pyörineessä tuotantolaitoksessa oli todella vähän kirjallisia ohjeita siitä, miten eri osa-alueilla toimitaan. Tästä seurasi tietenkin paljon sekaannuksia ja uudelleen tehtyjä töitä. Erityisesti harjoittelijat saivat harmaita hiuksia, kun heitä pyydettiin hoitamaan asioita, joihin ei ollut kunnon ohjeistusta. Kokemus oli kuitenkin sinänsä hauska ja antoisa.

Sri Lankan demokraattinen sosialistinen tasavalta oli muutenkin aika jännä paikka. Turisteja osattiin rahastaa 10 tai jopa 60 kertaisilla hinnoilla monissa kulttuurikohteissa. Ruoka oli kylläkin halpaa ja se koostui lähinnä riisistä ja erinäisistä sörsseleistä. Jotkut sörsseleistä olivat jopa todella hyviä, mutta ainainen riisi alkoi loppuvaiheessa tulla jo korvista ulos. Colombossa ja muissakin isommissa kaupungeissa oli kyllä muutama ruokapaikka, josta sai länsimaistakin ruokaa ja ensimmäistä kertaa matkoillani ikinä todella kaipasinkin sitä. Yksi lemppariruoistani oli roti, joka muistutti täytettyä lättyä.

Viikonloppuisin kävin joko IAESTE-tyyppien tai perheen nuorison kanssa retkillä. Tuli nähtyä eläintarhaa ja kansallismuseota, tempeleitä ja viihdekeskuksia. Kerran kävimme eräässä kansallispuistossa safarilla. Siellä tuli vastaan kaikenlaista

vipeltäjää ja muun muassa leopardi. Jeeppimme hajosi illalla kansallispuiston alueelle, mutta mikään eläin ei tullut syömään meitä ja joku ystävällinen opas kävi hinaamassa meidät pois alueelta ja heitti kotiin.

Sri Lanka on myös hämmentävän konservatiivinen maa. Sen lisäksi, että naiset usein jäävät kotiin naimisiin mentyään, siellä on turha kuvitella näkevänsä ketään muuta kuin turisteja uimarannalla bikineissä. Ajattelin ostaa uimapuvun paikanpäältä, mutta valikoima oli todella surkea, sillä eihän niitä kukaan siellä käytä. Jos naiset ylipäänsä menivät uimaan, oli heillä päällään paita ja housut tai hame. Enpä ihmettele, etteivät hukkumakuolemat ole mikään tuntematon tapaus maassa.. Tietenkään ei voisi edes kuvitella olevansa yötä tyttö/poikaystävänsä luona. Lieneekö tästä syystä ulkomaalaiset naiset niin kiinnostavia paikallisille miehille..

Eräs hauska yhteneväisyys Suomeenkin löytyi. Myös Sri Lanka on kaksikielinen maa ja koulussa pitäisi sitä toista virallista opiskella, mutta se on tietenkin kaikkien mielestä ihan kököä. Yllättäen tamilivähemmistö puhuu usein paremmin pääkieltä sinhalaa, kuin toisinpäin, mutta usein kommunikointi tapahtuu englanniksi. Myös virastoissa-asioidessa virallinen kieli on käytännössä englanti. Eipä siis ihme, että englannilla pärjää hyvin ja paikallista kieltä tuli opeteltua hävettävän vähän. Oli kuitenkin miltei huvittavaa seurata, miten ainakin työpaikalla käytetystä kielestä seurasi kaikenlaisia väärinkäsityksiä. On ehkä kuitenkin helpompi ilmaista itseään sillä omalla äidinkielellään. Harjoitteluvaihto oli kokemuksena kyllä todella mielenkiintoinen ja avartava. Tämä oli ensimmäinen kerta kun jouduin todella panostamaan paikalliseen kulttuuriin mukautumiseen, vaikka usemmissa maassa olen ennen kyseistä reissua käynytkin. Suosittelen harjoitteluvaihtoa ja erityisesti jossain eksoottisessa kohteessa!

-Paula-

Erilainen kesätyö

Viime kesän työnhakuprosessi oli vallitsevasta maailmantilanteesta johtuen haasteellinen, eikä moni halukkaista opiskelijoista saanutkaan sitä kaivattua oman alan duunipaikkaa. Itse lukeuduin myös tuohon ryhmään.

Aluksi harmitti, kun jokaisesta lähestymästäni yrityksestä tarjottiin työhakemukseen vastaukseksi vain ei-oota ja olin jo varautunut viettämään kesän opiskellen. Lopulta yksi työhakemus nappasi ja valintamahdollisuuksien puuttuessa päädyin Helsinki-Vantaan lentokentälle turvatarkastajaksi.

Kyseisestä ammatista on, ainakin netissä, lähinnä kerrottu vain negatiivisia puolia, enkä aluksi ollut kovin innoissani toimesta. Ajattelin kuitenkin tämän olevan tyhjää parempi ja olisihan palkkakin Kela:n opintukea suurempi.

Antiposiitiiviset epäluuloni työtä kohtaan rapisivat nopeasti ensimmäisten päivien kuluessa. Työympäristönä lentokenttä

Lähtevät			
Aika	Lento	Kohde	Portti
16:00	AY659	Oslo	14
16:00	BA6083	Gothenburg	20A
16:00	AA6175	London Heathrow	31E
16:00	BA6007	Manchester	31D
16:00	FC167	Savonlinna	13A
16:00	FC205	Milan	26A
			22

oli mukavan elävä, työhön koulutettiin hyvin, työkaverit olivat suurimmalta osalta samaa ikäluokkaa kanssani ja työ itsessään varsin leppoisa. MSN, FB ja IRC tulivat tutuiksi. Koko kesän aikana ei vastaan tullut kahta samanlaista päivää ja pääsin todistamaan muun muassa huumepidätyksiä, humalariehumisia, erilaisia takavarikoita, näin jäniksen läpivalaisulaitteessa ja minua yritettiin heittää silitysraudalla. Lentokenttä tuo monista ihmisistä pintaan ne parhaat puolet!

Luonnollisesti ei mikään työ ole pelkkää hilpeyttä ja mukaan mahtui myös tylsiä hetkiä gonahtamisen

partaalla. Työvuorot ajoittuivat kesätyöläisillä aikavälille 0500–2300 ja päivän pituus vaihteli välillä 5-14h. Näistä kuitenkin selvittiin ja loppujen lopuksi turvatarkastajana toimiminen antoi monimuotoisia ja opiskelumotivaatiota kohottavia kokemuksia. Työsuhde-etuina sai TaxFree –myymiöistä ostaa ”halpaan hintaan” kaikkea muuta, paitsi alkoholia ja tupakkatuotteita sekä hipelöidä matkustajia päivät pitkät. Palkka oli moniin muihin vastaaviin toimiin nähden kilpailukykyinen, joten voin ammattia kesätyöksi suositella muillekin.

All in all, opin kesän aikana kaiken työn olevan tyhjää parempi ja ettei se harkkanoppien saamatta jääminen maailmaa kaada. Työ on aina työtä, työstä saa rahaa ja työllä on työllistävä vaikutus!

Kysy ihmiseltä!

Ihme ja kumma, Tisleen edellisessä lehdessä alkanut juttusarja Kysy ihmiseltä, palaa viihdyttämään lukijakuntaa jälleen kerran. Tällä kertaa HarkkaTisleen hengessä toimituskunta tiukkasi tutkinto-ohjelman professoreilta timmin kysymyssarjan, johon moni proffista vastasi. Oletko valmis? En minäkään. Lue silti!

PROFFATENTTI 2009

Bioprosessitekniikka

Kuka olet, opiskelu- ja työhistoria?

Matti Leisola

KM-tiedekunnan dekaani ja bioprosessitekniikan professori vuodesta 1997, Fuksi 1966, DI 1972 ja TkT 1979. 7 vuotta tutkijana, ETH-Zürich, 9 vuotta tutkimusjohtajana, Cultor Oyj

Oman professuurin kurssien työmäärä suhteutettuna opintopisteisiin, korreloiko?

Kursseja on kehitetty jatkuvasti ja tällä hetkellä työmäärä vastaa melko hyvin opintopisteitä.

Millaisina näet oman alasi kesätyömahdollisuudet?

Ajat ovat tiukat, mutta kesätyöpaikkoja on yleensä aina löytynyt – myös omassa tutkimusryhmässäni.

Tyypillisiä oman alan valmistuneiden työpaikkoja?

Elintarvike-, bio- ja energiateollisuuden tehtävät. Monet myös jatkavat tohtoritutkintoon. Viimeiset tohtorit ovat sijoittuneet Valiolle, Finzymesille ja VTT:lle.

Mikä on tulevaisuuden juttu oman alan ulkopuolella?

Aalto-yliopiston tuomat yhteistyöverkot sekä energia- ja puunjalostusalan yhteistyön lisääntyminen

Ottaako labra kesätyöntekijöitä, ja jos, niin millaisilla kriteereillä?

Kyllä ottaa. Noin 2-4 pääaineopiskelijaa, kun vähintään perus biolabrat on suoritettu

Miten näet kesäopiskelun/työnteon hyödyllisyyden?

Elämä on jatkuvaa oppimista ja kesätyöt ovat ehdottoman hyödyllisiä.

- Oletko Aallon harjalla vai pohjalla?

x Harjalla: Mitä harjaat eniten?

Viimeksi syksyn lehtiä sadeaallon jäljiltä räystäskouruista ja nyt tiedekunnan strategisia suunnitelmia aaltoasentoon

- Jos Sinun pitäisi sijoittaa 5000 euroa, miten tekisit sen?

Sijoitin juuri vähäpäästöiseen hybridi-autoon

- Mieleenpainuvuin kiltamuisto opiskeluajalta?

Kurssilla syntynyt yhteishenki, joka 40-vuoden jälkeen on edelleen säilynyt monina ystävyysseurueina

- Mieleenpainuvuin kiltamuisto proffa-ajalta?

Vuosijuhlassa pitämäni kansakunnan moraalista tilaa käsittelevän juhlapuheen herättämät reaktiot

- Miten jatkat tästä eteenpäin?

Alan kohta kirjoitella muistelmia ja etsiä energistä seurajaa

Tehdassuunnittelu

Kuka olet, opiskelu- ja työhistoria?

Markku Hurme, valmistunut kemmalta 1979. Ollut töissä Neste Engineering prosessisuunnittelijana 1979-1986, sen jälkeen TKK:lla assistenttina ja tutkijana ja sitten professorina TKK:ssa ja muualla 1996-

Oman professuurin kurssien työmaara suhteutettuna opintopisteisiin, korreloiko?

Luulen että korreloi. Kurseja ei ole pidetty vaikeinakaan opiskelijapalautteessa.

Millaisina näet oman alasi kesätyömahdollisuudet?

Riippuu suhdanteista, mutta uskon, että ensi kesä lienee parempi kuin viime kesä.

Tyypillisiä oman alan valmistuneiden työpaikkoja?

Insinööritoimistot ja teollisuus prosessisuunnittelu-, kehitys- ja projektinhoitotehtävissä. Biopohjaiset materiaalit ja polttoaineet työllistävät paljon.

Ottaako labra kesätyöntekijöitä, ja jos, niin millaisilla kriteereillä?

Luultavasti ei.

Miten näet kesäopiskelun/työnteon hyödyllisyyden?

Kesä kannattaa käyttää ammatinmukaiseen harjoitteluun eli toimimiseen erilaisissa yrityksissä ja työtehtävissä. Tämä on erittäin valaisevaa myöhempää ajatellen jo pelkästään miljööharjoittelunakin. Koululle ei kannata jäädä harjoittelemaan ainakaan muita kuin tiedealoja jollei ole pakko.

- Oletko Aallon harjalla vai pohjalla?

o Harjalla: Mitä harjaat eniten? Googlaamalla löytyy vastaus: "Harjaat hevosen häntää". Seuraavaksi hän sanoo: "Minä matkustan moottoripyörällä Mikkeliin.

o Pohjalla: Mikä on suosikki pohjasi tislaukolonnissa? Miksi? Mielestäni alin pohja, koska sieltä ei pääse kuin ylöspäin tai pohjatuotteeseen. Netin mukaan taas: Suosikki kalani on hauki. Makunsa perusteella suosikkejani ovat tietysti muikku ja lohi ja hän pohjasi näkemyksensä puhtaasti suggestioon

- Jos Sinun pitäisi sijoittaa 5000 euroa, miten tekisit sen?

Palkkaisin vastavalmistuneen kehrittelemään ideoimiamme uusia biopolttoaineprosesseja.

- Mieleenpainuvuin kiltamuisto opiskelualjalta? Toimiminen fuksikapuna silloisessa stallari Killassa.

- Mieleenpainuvuin kiltamuisto proffa-ajalta? Varmaan 120-vuotisjuhlat v. 2011. Sen jälkeen 200 v. juhlat jossa olemme päättäneet olla hengessä mukana.

- Miten jatkat tästä eteenpäin? Ensi bussilla ja sitten junalla.

Kuka olet, opiskelu- ja työhistoria?

- Simo Laakso, FT (Turun Yliopisto). Työhistoria: Tullilaboratorio, Oikeuslääketieteen laitos, Purdue University (USA), Universite de Rouen (Ranska), 20 vuotta proffana TKK:lla.

Oman professuurin kurssien työmaara suhteutettuna opintopisteisiin, korreloiko?

- melko kohdallaan, tilannetta arvioidaan jatkuvasti

Millaisina näet oman alasi kesätyömahdollisuudet?

- hyvät mikäli hakija voi/haluaa joustaa myös työtehtävien sisällön suhteen.

Tyypillisiä oman alan valmistuneiden työpaikkoja?

- biotekninen teollisuus yleensä, elintarviketeollisuus, tutkimuslaitokset, hallintotehtävät julkishallinnossa.

Mikä on tulevaisuuden juttu oman alan ulkopuolella?

- tulevaisuuden juttu on tarttua asioihin, jotka ovat globaalissa murroksessa

Ottaako labra kesätyöntekijöitä, ja jos, niin millaisilla kriteereillä?

- ottaa osaksi kesää, kriteerinä innostuneisuus alaa kohtaa

Miten näet kesäopiskelun/työnteon hyödyllisyyden?

- erittäin hyödyllistä, toivon että jokaisella olisi siihen tilaisuus

Oletko Aallon harjalla vai pohjalla?

o Harjalla: Mitä harjaat eniten? Tutkijoitani

o Pohjalla: Mikä on suosikki pohjasi tislaukskolonnissa? Miksi? Se, josta saadaan sikunat, niissä on kiinnostavimmat komponentit

Jos Sinun pitäisi sijoittaa 5000 euroa, miten tekisit sen?

- jos kyse yksityisistä varoista, palkkaisin itselleni taloudenhoitajan

- jos kyse tutkimusryhmän varoista, palkkaisin poikkeittieteellistä osaamista opetukseen

Mieleepainuvin kiltamuisto opiskeluajalta?

- valitettavasti minulla ei ole ollut onnea kuulua kiltaan (kts. Ensimmäinen kysymys)

Mieleepainuvin kiltamuisto proffa-ajalta?

- ylivoimaisesti - pitkä ekskursio

Miten jatkat tästä eteenpäin?

- hyvässä ryhmässä varsin haasteellista tutkimusta, josta saadaan kimmoketta opetussisältöönkin.

Orgaaninen kemia

Kuka olet, opiskelu- ja työhistoria?

Olen Reija Jokela, alun perin Helsingin yliopistosta valmistunut, mutta yhteensattumien vuoksi päädyin TKK:n jatko-opiskelijaksi. Koska halusin valmistua täältä nimenomaan tekniikan tohtoriksi, jouduin suorittamaan (silloisten proffien ankaran pohdinnan jälkeen, olinhan ennakkotapaus) DI-tutkintoon vaadittavat pakolliset kemian tekniikan kurssit, Kela, Teke ym. Äärettömän ylpeä olen siihen aikaan pakollisen säätötekniikan kurssin arvosanasta 3, koska mielestäni en tajunnut asiasta yhtään mitään.

Työhistoria. Olin muutaman vuoden ennen ja jälkeen valmistumiseni (yliopistolta) VTT:llä töissä, sitten täällä assistenttina, yliassistenttina, apulaisprofessorina ja vuodesta 1998 lähtien professorina.

Oman professuurin kurssien työmäärä suhteutettuna opintopisteisiin, korreloiko?

Tätä pohdintaa olen viime aikoina harrastanut urakalla, kun olen täyttänyt opintojen sujuvuuslomakkeita. Toivottavasti kurssieni työmäärä on nyt kohdallaan. Kohtahan sen näette.

Millaisina näet oman alasi kesätyömahdollisuudet?

Tällä hetkellä näkymät eivät ole yhtä ruusuiset kuin muutama vuosi sitten, mutta kyllä tämä tästä toivottavasti helpottuu, kun lama väistyy ja reipasta ja osaavaa teekkariväkeä taas tarvitaan. Nyt pitää myös tyytyä muihinkin kuin oman alansa kesätöihin.

Tyypillisiä oman alan valmistuneiden työpaikkoja?

Lääketeollisuus, Kemira, VTT/KCI, Teknos, Tikkurila, Evira, ulkomainen teollisuus, jatko-opiskelu sekä kotimaassa että ulkomailla jne.

Mikä on tulevaisuuden juttu oman alan ulkopuolella?

”Maailmassa monta on ihmeellistä asiaa, se hämmästyttää, kummastuttaa pientä kulkijaa” ... ja vähän isompaakin.

Ottaako labra kesätyöntekijöitä, ja jos, niin millaisilla kriteereillä?

Olemme tähän asti ottaneet, emmekä ole olleet turhan valikoivia; kaikki 1. vuosikurssista lähtien käyvät.

Miten näet kesäopiskelun/työnteon hyödyllisyyden?

Kesäopiskelu on hyvä vaihtoehto, jos töitä ei löydy. Kesätyönteon näen sinänsä

erittäin hyödyllisenä, kunhan kesä ei kestä puolta vuotta.

Oletko Aallon harjalla vai pohjalla?

Vähän vaihdellen kumpaakin. Liika byrokratia vetää välillä pohjalle; harjalla ollaan, kun tutkimus tuottaa tuloksia.

o Harjalla: Mitä harjaat eniten?

Hampaiden ohella mieheni lattialle pudottamia leivänmurusia ja lenkkareista kulkeutuvaa hiekkaa

o Pohjalla: Mikä on suosikkipohjasi tislauskolonnissa? Miksi?

Tietysti syöttöpohja, koska siitä tulee miellelyhtymä ruokaan, ja toisaalta myös tiedon syöttämiseen teille.

Jos Sinun pitäisi sijoittaa 5000 euroa, miten tekisit sen?

Tällä hetkellä ei olisi mitään hankaluuksia sen sijoittamisessa. Kaikki menisi uuden asunnon sisustamiseen, jonne muutamme vuodenvaihteessa. Eli raha häviäisi ”kädestä suuhun”.

Mieleenpainuvuin kiltamuisto opiskeluajalta?

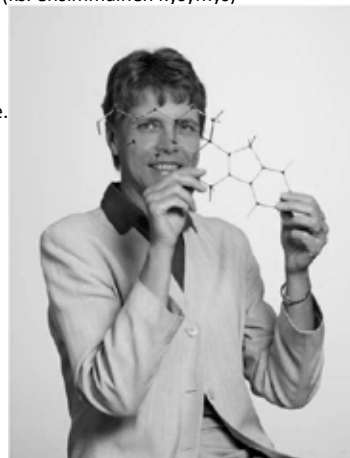
Se on valitettavasti jäänyt kokematta (ks. ensimmäinen kysymys)

Mieleenpainuvuin kiltamuisto proffa-ajalta?

Kaikissa, missä olen ollut mukana, on ollut hauskaa. Teekkarihuumori puree.

Miten jatkat tästä eteenpäin?

Surffaten siellä aallon harjalla mahdollisimman paljon, välillä tyvenessä uiden ja välillä täytyy sukeltaakin ja käydä rypemässä pohjamudissa. Mutta koska en ole mestarisukeltaja, pulpahdan sieltä kyllä äkkiä pinnalle.

Orgaaninen kemia

Kuka olet, opiskelu- ja työhistoria?

Ari Koskinen, DI 1979 ja TKT 1983 Polilta. Sitten neljä vuotta University of California, Berkeleyssä, välissä kaksi vuotta lääketeollisuuden tutkimuspäällikkönä. Oma akateeminen ura käyntiin Englannissa, Surrey yliopistossa 1989, Suomeen Oulun yliopiston orgaanisen kemian professoriksi 34-vuotiaana 1991 ja paluu juurille TKK:lle 2000.

Oman professuurin kurssien työmaara suhteutettuna opintopisteisiin, korreloiko?

Kurssit ovat työläitä, mutta pyrimme pitämään ne suhteutettuina opintopisteisiin. Tosin luennoitsijoiden työmäärä ei korreloi oikein minkään kanssa...

Millaisina näet oman alasi kesätyömahdollisuudet?

Pääasiassa kesäisin kesätyömahdollisuudet ovat hyvät.

Tyypillisiä oman alan valmistuneiden työpaikkoja?

Työllistyminen on monipuolista ja hyvää – emme kouluta kortistoon. Työpaikat vaihtelevat teollisuuden tutkimustehtävistä informaattikon tehtäviin, erilaisiin muihin asiantuntijatehtäviin. Jopa sijoitusneuvoja ja mainostoimiston suunnittelija löytyy kasvateistamme. Työpaikkoja on niin kotimaassa kuin ulkomailla. Ehkä noin kolmannes valmistuvista DI:stä jatkaa tohtoriksi.

Mikä on tulevaisuuden juttu oman alan ulkopuolella?

Tieteiden välisten raja-aitojen kaatuminen. Kemiaa on kaikkialla ja se juuri tekee kemian tekemisen niin kivaksi!

Ottaako labra kesätyöntekijöitä, ja jos, niin millaisilla kriteereillä?

Muutaman hyvän, innokkaan ja oma-aloitteisen.

Miten näet kesäopiskelun/työnteon hyödyllisyyden?

Lyhentää opiskeluaikaa ja antaa lisäoppia, jota ei välttämättä ehdi saada samalla tavalla lukukausien aikana.

- Oletko Aallon harjalla vai pohjalla? Harjalla ratsastetaan! Ja luja!

o Harjalla: Mitä harjaat eniten? Poskihampaita, saa paremmin pureksittua tietoa.

o Pohjalla: Mikä on suosikki pohjasi tislaukolonnissa? Miksi? Välipohja erottaa ala- ja yläpohjat, ja pitää pohjalliset kuivina.

- Jos Sinun pitäisi sijoittaa 5000 euroa, miten tekisit sen? Hedelmäpeliin. Tai maksaisin autotallin katon remonttia.

- Mieleenpainuvuinen kiltamuisto opiskeluajalta? Kotimaan pitkä!

- Miten jatkat tästä eteenpäin? Tutkin mielenkiintoisia ja kivoja juttuja edelleenkin.

Analyyttinen kemia

Kuka olet, opiskelu- ja työhistoria?

Sakari Kulmala, Analyyttisen proffa. Väittelin Turun yliopistossa, siellä elanto lähti valtion pussista erilaisissa yliopiston ja akatemian viroissa ja sivutyönä Orion Diagnostican konsulttina. Vuonna 1998 apul. proffan sijaiseksi TKK:lle ja myöhemmin proffan virkaan.

Oman professuurin kurssien työmäärä suhteutettuna opintopisteisiin, korreloiko?

Se mitä tenttiin vaaditaan korreloi kyllä (nopassa on usein täydentävää materiaalia, jota ei tarvitse edes itselle loutata, jos asia ei kiinnosta ja pitää vaan saada haulit himaan minimityöllä). Poikkeuksena tosin on seminaarikurssi, josta saa liikaa opintopisteitä, jotta edes muutamaa viitsisi esitysten pitämisen tärkeitä taitoa vähän opetella.

Millaisina näet oman alasi kesätyömahdollisuudet?

Analyttiset labrat julkisella sektorilla ja myös teollisuudessa toimivat aika pitkälti samoin oli sitten lama tai ei, eli varsin hyvä myös huonompina aikoina.

Tyypillisiä oman alan valmistuneiden työpaikkoja?

Erilaisia labrapäällikön tehtäviä, ympäristökeskuksen tarkastajia ja muita ympäristöalan virkoja, joskus jonkin erikoisalan käytännön analytiikan tehtäviä. Kaikenlaisia muita tehtäviä, joissa lähinnä vaaditaan vain diplomi-insinöörin pätevyys. Esimerkiksi Kemianteollisuus Ry:n toimitusjohtaja DI Timo Leppä on koulutukseltaan analyttinen kemisti ja pitää koulutustaan erittäin hyvänä myös nykyiseen tehtäväänsä (ks. Forum för ekonomi och teknik 9-2009).

Mikä on tulevaisuuden juttu oman alan ulkopuolella?

Näin sähkölämmitystalossa asuvana osaan suunnattomasti arvostaa EU:n nerokasta päätöstä julistaa hehkulamput pannaan. Tulevaisuuden juttu on, että saatujen ennakkotietojen mukaan uusin maailmaa pelastava direktiivi on seuraava: EU-kansalaiset saavat luvan käydä pissillä vain joka toinen päivä, jotta lämpöenergiaa ei päätyisi niin paljon hukkaan viemäriverkostoon ja aromiaineet pääsevät vartalossa nousemaan riittävän korkealle, jotta aallonhuippuinaatiota pääsee luontaisesti syntymään muuallakin kuin Aalto-yliopistossa. Treenailen parastaikaa tätä varten jo nyt.

Ottaako labra kesätyöntekijöitä, ja jos, niin millaisilla kriteereillä?

Ottaa, jos on rahnaa käytettävissä tähän tarkoitukseen.

Miten näet kesäopiskelun/työnteon hyödyllisyyden?

Kesäopiskelu on ihan perävaunusta ja kesät pitää käyttää rahnan hankintaan ja opiskelijaelämään, jota ei vissiinkään enää nykyään talviaikaan kerkee ollenkaan viettää...

Oletko Aallon harjalla vai pohjalla?

o Harjalla: Mitä harjaat eniten?

Harjalla. Harjaan aina saunan jälkeen alakerran tukkaa, kun on mukava tälläkin iällä vielä pitää sillä alueella vielä jonkinmoista toimintaa yllä.

Jos Sinun pitäisi sijoittaa 5000 euroa, miten tekisit sen?

Ostaisin Fender Stratocasterin vuodelta 1962, jos joku hullu sen tuohon hintaan möisi. Ensi viikolla saatuani pienet maistiaiset siitä voisin myydä sen kymppitonilla, jollekin keräilijälle. Vaari aina sanoi, että kun markalla ostaa ja kahrella myy, se on sitte rosentti voittoa...

Mieleenpainuvien kiltamuisto opiskeluajalta?

Taustastani johtuen olen kuulunut TY:n Kemistit Ry:hyn ja mieleenpainuvien muistoni on, että huolellisten valmisteluiden jälkeen lähdimme bilettämään Leningrad nimiseen kaupunkiin. Sattui niin

onnettomasti, että tämä Brezhnev meni ja heitti veivin just silloin eikä biletystä voinut ollenkaan harrastaa pectopaheissa, kun oli toi maan suru niin suuri. Jouduttiin sitten vaan pämpäämään hotellissa monta päivää putkeen. Toivuttiinhan siitakin sitten aikanaan eikä kukaan tullut edes raskaaksi. Kuitenkin vieläkin kyllä tule suru puseroon, kun muistelen tuota naapurin suurta innovaatioiden isää, joka myös oli niin vaatimaton kansan suuri johtaja, ettei hänellä ollut edes mustaa vyötä karatessa, hän ei ohjannut elokuvia, ei säveltänyt sinfonioita eikä koskaan edes tehnyt holaria golfkentällä.

Mieleenpainuvien kiltamuisto proffa-ajalta?

Olen ollut vain jokusen kerran juhlassa mukana. En muista mitään, enkä edes sitä, että mistähän se oikein voisi johtua...

Miten jatkat tästä eteenpäin?

Tosta ovesta muutaman askeleen eteenpäin, sitten vasemmalle ja päädyn hotelli helpotukseen. Aaah!

Polymeeriteknologia

Kuka olet, opiskelu- ja työhistoria?

Jukka Seppälä, polymeeriteknologian professori ja Biotekniikan ja kemian tekniikan laitoksen johtaja. Olen valmistunut kemian tekniikan DI:ksi 1979. Pääaine oli Prosessit ja tuotteet, silloin sen nimi oli Kemian tehdastekniikka. Diplomityön tein polymeeriaiheesta Nesteelle ja sieltä myös sain ensimmäisen työpaikkani. Työn ohella tein väitöskirjan ja väittelin 1985. TKK:lla olen ollut vuodesta 1986 lähtien.

Oman professuurin kurssien työmaara suhteutettuna opintopisteisiin, korreloiko?

Pyrimme arvioimaan ja mitoittamaan kuormittavuutta niin, että mahdollisimman hyvin korreloisi.

Millaisina näet oman lasi kesätyömahdollisuudet?

Kun on aktiivinen ja ajoissa liikkeellä, niin luulin kesätöitä löytyvän yrityksistä, tutkimuslaitoksista tai TKK:lta. Harkitkaa myös kansainvälistä harjoittelua esim. IAESTEn kautta.

Tyypillisiä oman alan valmistuneiden työpaikkoja?

Laaja kirjo tehtäviä teknisistä suunnittelu ja kehitystehtävistä tuotantoon ja kaupallisiin tehtäviin.

Mikä on tulevaisuuden juttu oman alan ulkopuolella?

Kyllä kaikki isot maailmanlaajuiset kysymykset, joissa kemisti-insinöörit voivat olla mukana luomassa hyviä ratkaisuja.

Ottaako labra kesätyöntekijöitä, ja jos, niin millaisilla kriteereillä?

Kyllä varmastikin otamme ensi kesänäkin, kuten viime vuosina olemme tehneet. Meillä on haku, josta ilmoitamme.

Miten näet kesäopiskelun/työnteon hyödyllisyyden?

Molemmat ovat ilman muuta hyödyllisiä!

- Oletko Aallon harjalla vai pohjalla?

Koko ajan yritän uusiutua ja pysyä harjalla surffaamassa!

o Harjalla: Mitä harjaat eniten?

Hmm....??

o Pohjalla: Mikä on suosikki pohjasi tislaukolonnissa? Miksi?

-28-

14. pohja, luulen, että se on onnenlukuni.

- Jos Sinun pitäisi sijoittaa 5000 euroa, miten tekisit sen?

Vakaasti harkiten

- Mieleenpainuvien kiltamuisto opiskelualjalta?

KK-Circuksen näytelmät ja esitykset

- Mieleenpainuvien kiltamuisto proffa-ajalta?

Kyllähän vuosijuhlat kemisteillä on aina omanlaisensa (silloin kun niissä on tullut käytyä).

- Miten jatkat tästä eteenpäin?

Ajattelin tehdä jatkossa oman osani maailman pelastamisessa.

Kemian laitetekniikka

Kuka olet, opiskelu- ja työhistoria?

Ville Alopaeus

Opiskelin samassa paikassa 90-96.

Työhistoria:

Tisleen päätoimittaja -93. Sen jälkeen satunnaisia töitä: jatko-opiskelija stipendillä 96-99, Neste Jacobsilla 00-04, TKK:lla tutkijana 04-07, proffa 08-

Oman professuurin kurssien työmaara suhteutettuna opintopisteisiin, korreloiko?

Ainakin niitä on laskettu

Millaisina näet oman alasi kesätyömahdollisuudet?

Yleensä hyvät, nyt tietysti vähän huonommat.

Tyypillisiä oman alan valmistuneiden työpaikkoja?

Suunnittelu- ja kehitystehtäviä aluksi. Lopuksi jotain muuta.

Mikä on tulevaisuuden juttu oman alan ulkopuolella?

Ihmiset kytkeytyvät vapaaehtoisesti virtuaalimaailmaan Matrix –tyyppisesti. Itse olen tosin enemmän todellisuuteen kallellani.

Ottaako labra kesätyöntekijöitä, ja jos, niin millaisilla kriteereillä?

Viime kesänä otimme aika monta ja varmaan ensikin kesänä jonkin verran, riippuen sopivien töiden ja rahan määrästä. Kriteerinä kelamenestys.

Miten näet kesäopiskelun/työnteon hyödyllisyyden?

Hyvä tehdä ainakin jompaa kumpaa.

- Oletko Aallon harjalla vai pohjalla?

o Harjalla: Mitä harjaat eniten? Hampaaita, koska harjaan omieni lisäksi myös tyttäreni hampaat.

o Pohjalla: Mikä on suosikki pohjasi tislaukolonnissa? Miksi? Ylin, koska pyrimme koko tutkimusryhmä huipulle.

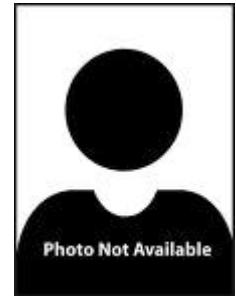
- Jos Sinun pitäisi sijoittaa 5000 euroa, miten tekisit sen?

Passiivisesti.

- Mieleenpainuvien kiltamuistojen opiskeluajalta? 100 v kondensatio valmisteluineen.

- Mieleenpainuvien kiltamuistojen proffa-ajalta? Aika vähän kiltta-aktiviteettejä ollut viime aikoina.

- Miten jatkat tästä eteenpäin? Kohta menen harjaamaan niitä hampaaita, koska vastailin näihin kysymyksiin illalla.

NKK 2009

Antti Ahrelma

NKK eli Nordisk Kemiteknolog 2009 järjestettiin 12.-15.11. Chalmersin teknisessä yliopistossa Göteborgissa. Tämä (lähes) vuosittain järjestettävä konferenssi yhdistää kemian tekniikan opiskelijat Pohjoismaissa 1970-luvulta asti. Tämän lisäksi vuodesta 2006 lähtien mukaan on kutsuttu myös TTU Tallinnasta. Tänä vuonna mukana olivat DTU Tanskasta, LTH, KTH, Uppsala ja Uumaja Ruotsista sekä meidän lisäksi ÅA ja TTY Suomesta.

TKK:ta oli tänä vuonna edustamassa varsin kokenut joukkio: Ellu, Henna, Marika, Outi ja Antti. Rouva puheenjohtajaa lukuunottamatta muut päättivät säästää reissussa viitisenkymmentä euroa ja keksiä mahdollisimman halvan reitin Göteborgiin ja takaisin. Ensimmäisenä mieleen tullut auto kuitenkin ei saanut kovinkaan paljoa kannatusta, joten siitä ideasta luovuttiin. Tamperelaiset sen sijaan näyttivät kyntensä tässä asiassa ja saapuivat autolla. Oma reittimme käsitti sen sijaan monta eri kulkuvälinettä. Matka alkoi kiltikseltä keskiviikkoiltapäivänä ystävällisen tiedottaja-sihteerin kyydillä Kirkkonummen asemalle, mistä juna puksutti marjapussin siivittämänä Turkuun. Turussa tankkasimme itsemme kiinalaisella ruolla, minkä jälkeen saimme kyydin ystävälliseltä Outsan kaverin poikakaverilta satamaan. Harmi vain, ettei kolmiovisen Puntin takaluokkaan mahtuneet massiivisista matkatavaroistamme mitään...

Lopulta pääsimme Viking Linen terminaalin ihmettelemään karnevaalitunnelmaa. Pikkujoulukausiksi oli ainakin ihmisten pukeutumisesta päätellen alkanut. Hyttimme oli tietysti kakkoskannella ja sitä koristi komea majakka. Tax freesta tehtyjen tulaishankintojen jälkeen siirryimme takaisin hyttiin, missä laivan koneiden tasainen tärinä saatteli meidät hyvin ansaitulle yölevolle (nyt tiedän, miltä ainoastaan Tukholmaan matkalla olevista tuntuu yöristeilyllä toim.huom.).

Aamulla kukonlaulun aikaan tai ainakin liian aikaisin hyvin levännyt joukkomme pakkasi kimpsut ja kampsunsa sekä siirtyi maihinnoisukannelle kärkekymään kärkepaikkaa eläkeläisten sekaan. Lopulta 6:32 paikallista aikaa portit aukesivat ja alkoi hillitön mummut vs me -kilpailu siitä, kuka pääsee ensimmäisenä maihin. Osa porukastamme jäi pussiin kyynärpääviidakkoon, mutta lopulta saimme taksin ja suuntasimme kohti Tukholman keskusrautatieasemaa. Viisi minuuttia, 256 kruunua köyhempinä sekä lukuisan epäselvän lauseen ruotsia ja englantia sekaisin änkyttäneenä löysimme itsemme ilmeisesti oikealta puolelta asemaa ja menimme sisälle. Aikaakin oli runsaammin, kuin olimme arvioineet, joten paikansimme kahvilan sekä pankkiautomaatin. Tämän

jälkeen suuntasimme kohti oikeaa raidetta ja vajaan viiden tunnin Via Dolorosa kohti Göteborgia sai alkaa! Jo puolen tunnin Ruotsissa olemisen jälkeen tytöt hehkuttivat, miten paljon parempi maa Ruotsi on, kun kahvikupeissa toivotetaan hyvää matkaa ja liikennemerkeissä ollaan kohteliaita. Onneksi allekirjoittanut sai sentään myöhemmin tämänkin vääristyneen mielikuvan nurin kahdella argumentilla: Suomesta saa parempaa kahvia ja Ruotsilla ei ole suomalaista jalkapalloa.

Tämä junamatka sujui varsin nopeasti päiväunien, marjapussin ja eväiden mussuttamisen ansiosta. Lisäksi tutustuimme ruotsalaiseen tapaan rakentaa järkyttäviä betonikolosseja muuten idylliseen ruotsalaismaisemaan. Viimein matkamme oli päätöksessään ja oli aika ottaa yhteyttä vastaanottamisesta vastaaviin. Eddie oli ilmeisesti kuullut tulostamme ja oli päättänyt sammuttaa puhelimensa, mutta onneksi Olle olikin jo asemalla vastassa tukholmalaisia ja uumajalaisia. Asemalta siirryimmekin sitten bussilla Chalmersin kemian laitokselle nauttimaan pastasalaattia ennen lähtöä Preemille.

Preem on Ruotsin suurin öljy-yhtiö ja sen kahden jalostamon kapasiteetti on yhteensä 18 miljoonaa tonnia raakaöljyä vuodessa. Vertailun vuoksi Neste Oilin vuonna 2008 Suomessa jalostama määrä oli 15,2 miljoonaa tonnia. Saimme kuulla yhtiön historiasta ja nykytilasta sekä eritoten Göteborgin jalostamosta, joka on kooltaan suurinpiirtein puolet Porvoon jalostamosta. Kahvittelutauon jälkeen oli vuorossa katsaus yhtiön tulevaisuudennäkymiin. Uusiutuvista luonnonvaroista Preem aikoi käyttää hyväkseen mäntyöljystä tehtyä dieseliä, jota tuottaa yhtiön osaksi omistama SunPine. Korruptiolahjojen kähmimisen jälkeen siirryimme takaisin bussiin ja vuorossa oli kiertoajelu jalostamon alueella. Säiliöt olivat isoja ja kolonnit korkeita, mutta suurimman mielenkiinnon ajelulla aiheutti jalostamon alueen avara luonto. Alueella pesi huuhkaja, joka oli saanut vähän aikaa sitten kolme poikasta ja oppaamme kertoi yleensä, kuinka oli pitänyt Preem-sateenvarjoa rengastajan suojana tämän rengastaessa poikaset.

Preemiltä suuntasimme iloisin mielin kohti majapaikkaamme, joka sijaitsi kävelymatkan päässä Chalmersin kampukselta. Majoituiimme opiskelija-asuntoihin, jotka toimivat myös hostellina ilmeisestikin. Koska kyseessä oli kahden hengen huoneet, päättivät tytöt pariutua keskenään ja jättää Antin muiden armoille. Illalla oli vuorossa cocktailjuhlat ilman cocktaileja. Sen sijaan tarjolla oli viiniä ja pientä purtavaa. Ilta sujui toisiin tutustuessa ja tamperelaiset innostuivat jo hieman laulamaankin sekä tutustuttamaan muut sanontaan ”muna käteen”, josta muodostui loppuviikon hittilausahdus, ainakin Eddien mielestä. Muiden lähtiessä takaisin kämpille päätti parin tamperelaisen iskujoukko lähteä etsimään kebabia. Muutaman tunnin suunnistus tuotti tulosta ja lopulta iskuryhmä palasi takaisin. Matkalla oli lisäksi selvinnyt, ettei haalarit päällä pääse baariin. On se jännä.

Aamulla herättiin pirteinä uuteen aamuun ja suunnattiin samantien aamupalalle Fort NOx:iin eli paikallisten kemistien kiltahuoneelle. Kahvi oli edelleen pahaa, mutta silti sitä upposi pari kuppia. Vatsat pullollaan siirryttiin auditorioon, missä meille esiteltiin Södran case. Södra on Ruotsin johtaviasellunvalmistaja ja sillä on uusi innovaatio, DuraPulp®. Se on sellua, johon oli lisätty PLA:ta (polylactic acid). Se oli siis käytännössä paperia, jolla oli muovin ominaisuuksia. Sen lisäksi se on täysin kompostoituva. Casen tarkoitus oli keksiä käyttötarkoituksia keksinnölle, pohtia sen kierrätyksen järjestämistä ja ideoida, miten tulevaisuudessa kierrätystä voitaisiin kehittää. Ideoita oli henkarista aina ruumisarkkuun, joka myös voitti kisan, asti. Casen jälkeen pääsimme viimein nauttimaan ensimmäisen lämpimän aterian Ruotsin puolella, tarjolla oli herkkulista ”Eddien lasagnea”.

Lounaan jälkeen iltapäivän ohjelmassa oli vuorossa vierailu Gryaabille eli Göteborgin seudun jätevedenpuhdistamolle. Puhdistamo käsittelee siis noin 800 000 ihmisen jätevedet 4000 litran sekuntinopeudella. Jätevesi läpäisee puhdistamon 12 tunnissa. Aluksi näimme hieman nuoremmalle yleisölle tarkoitettua esittelyvideon, joka aiheutti kummaa hilpeyttä yleisön keskuudessa. Tätä seurasi ns. oikea presentaatio ja kiertokäynti puhdistamolla. Näimme siis runsaasti p..lietettä sen eri muodoissa. Gryaab on laajentanut toimintaansa myös lietteen ja biokaasun myyntiin. För ett renare hav! Takaisin kampukselle palattuamme oli aika tutustua kampukseen ja ylioppilaskunnan taloon. Pientä kateutta oli ilmassa, kun näimme liikuntasalin, saunan, uima-altaan, pubin jne. Kierroksen jälkeen meidät opastettiin ystävällisesti lähimpään Systembolagetiin ja valmistautuminen kohti illan sitsejä alkoi.

Illalla oli vuorossa pukusitsit vanhassa junavaunussa, jonka ylioppilaskunta oli saanut sponsorointina SJ:ltä. Illan lukkarilla oli valmiiksi kirjoitettuna aikataulu sekä ilmeisesti myös puheet ja vitsit, mikä aiheutti kummastusta ainakin suomalaisten keskuudessa. Sitsit sujuivatkin mukavasti vähästä laulamisesta huolimatta, mutta turkulaisten lahja järjestelykomitealle maistui ainakin pojille runsain mitoin. Lopulta vaunu jäi vielä ehjäksi ja jatkoille siirryttiin läheiseen ylioppilaskunnan omistamaan yökerhoon. Paikka oli muuten mukava, mutta baarimikot tuntuivat välttelevän ainakin allekirjoittanutta parhaansa mukaan. Loppuyöstä siirryttiinkin sitten takaisin kämpille ja jatkojen kohteeksi valitui tällä kertaa turkulaisten lokaali. Hämmäntävän kuvamateriaalin tallentamisen jälkeen saatiin viimein jatkotkin pakettiin ja ihmiset nukkumaan omiin huoneisiinsa.

Seuraavana päivänä vuorossa oli aamupalan jälkeen kemian osaston kaksi luentoa. Ensimmäinen käsitteli kaikille niin tuttua fysikaalista kemiaa ja toinen vuorostaan ydinkemiaa. Päällimmäiseksi mieleen näistä luennoista jäi Ruotsin edesmennyt ydinaseohjelma. Vaviskaa suurvallat! Tämän jälkeen kiltahuoneella oli tarjolla lounasta ja sitä seurasi vapaa-aika, jonka osa iskujoukostamme käytti shoppailuun keskustassa. Allekirjoittanut ei kuitenkaan ollut hirvittävän onnekas, vaan Ulleville päästyään hän huomasi fanshoppien sulkeutuneen kymmenen minuuttia sitten. Keskustan urheilukaupoistakaan ei löytynyt kuin kendo-Frölundan huiveja. Säästyipä ainakin rahaa.

Illalla päästiin viimein vetämään haalarit niskaan, kun vuorossa oli haalarisitsit kemian rakennuksella. Viimeiset lahjat vaihtoivat omistajaa ja laulu raikasi iloisesti läpi sitsien. Paikalla oli myös kaksi lukkaria, mutta onneksi heidän ei tarvinnut kovin paljoa sitseihin puuttua. Jotkut onnelliset pääsivät tutustumaan myös muihin jännittäviin huoneisiin alakerrassa... Lopulta tuli sitsien odotetuin kohta, eli "vallanvaihto". NKK- lippu löysi tiensä pitkästä ajasta turkulaisten haltuun, joten Åbo here we come! Sitsien jälkeen siirryimme tuttuun ja turvalliseen yökerhoon lähiseudulla ja siellä jonkin aikaa taas saatiin kulutettua ennen kuin väsyneet juhlijat siirtyivät kämpille väsyneille jatkoille.

Aamulla olo oli väsynyt mutta onnellinen jälleen kerran upean NKK:n jälkeen. Kävimme vielä syömässä pizzat&kebabit, minkä jälkeen edessä oli pakkausta, hyvästelyä ja lopulta siirtyminen lentoasemalle. Mittarit veivät väsyneet kulkijamme turvallisesti

ovelta ovelle. Lentoasemalla oli vielä aikaa ostaa tuliaisia ja lähettää kortit. Vihdoin boarding sitten alkoi ja pääsimme hurauttamaan suoralla lennolla Helsinki-Vantaalle. Kuitenkin meitä hakemassa ollut uljas ritari punaisella ratsullaan oli väärässä paikassa ja jouduimme odottamaan häntä pienen hetken. Viimeisten portaiden kohdalla kotioven näkyessä alkoi viimeistään hymy ilmestyä allekirjoittaneen kasvoille. Vaikka hauskaa olikin, on kotiin aina kiva palata. Onneksi ainakin Eddie ja Olle lupasivat tulla Kondikseen, kunhan vain allekirjoittanut kutsuu heidät henkilökohtaisesti tekstiviestillä.

Täältä tähän. Gothamburg on valloitettu.

Sanan juurilla: nokkela

Suomalaiset kommunikoivat toistensa kanssa pääsääntöisesti sanoilla ja suomen kielellä. Harva tulee kuitenkaan ajatelleeksi mistä sanat ovat peräisin. Jotkut suomeen omaksutut sanat kuten hands-free ja tähkättäminen ovat selkeästi vierasperäisiä. Toiset taas ovat ajalta ennen rautalaivoja.* Harva kuitenkaan tulee miettineeksi sanojen alkuperää eli etymologiaa. Tämän artikkelin tarkoitus on herättää ajatuksia ja isän Maan-ylpeyttä omasta kirjakielestämme tutkimalla erään teekkariuteen läheisesti liittyvän sanan historiaa ja moniulotteisuutta.

Suomen etymologisen sanakirjan mukaan ?nokkela? on johdos deskriptiivi-sävyisestä substantiivista -> nokkela. Myös kantasana nokka esiintyy kaakkoismurteissa nokkelan merkityksessä. Suomen kirjakielessä nokkela on ensi kertaa mainittu Kustaa Renvallin sanakirjassa 1826. Renvall toimi mm. lehtorin ja professorin viroissa 1800-luvulla. Kielitoimiston sanakirjan mukaan nokkelan synonyymejä ovat nopeaälyinen, terävä, sukkela ja fiksua.

Stereotyyppiseen teekkarihuumoriin liitetään aina nokkelat puujalkavitsit. Hikipedian määritelmä puujalkavitsistä on: ?vitsi, joka on tuomittu epäonnistumaan?. Onko olemassa suurempaa nokkeluutta kuin teekkari, joka tietää jo etukäteen vitsinsä olevan epäonnistunut? Toivottavasti on. Teekkarihuumoriin liitetään myös perinteiset wappulehdet ja jäynät. Näitä pidetään tekkarinokkeluuden huipentumina,

mutta ovatko ne todella sitä? Nokkeluuden eräs määritelmä on nopeaälyinen. Otaniemeläiset wappulehdet julkaistaan vuorovuosin ja jäyniäkin voidaan suunnitella pitkiä aikoja ennen toteutusta. Tämä ei ole kovin nopeaa toimintaa. Itseasiassa se on hyvin hidasta. Hidasälyisen määritelmä on ?henkilö, jonka älykkyyssosamäärä on keskitason alapuolella.? Myös Hikipedia tukee tätä ajatusta. Sen mukaan puujalkavitsien kertojan älykkyyssosamäärä laskee.

Teekkariuden ulkopuolella nokkeluutta esiintyy yhteiskuntaa kritisoivissa satiireissa ja parodioissa. Suomessa näitä löytyy Ylen tv-sarjoissa ja ulkomailla kenties tunnetuin nokkeluuden huipentuma on yhdysvaltalaiset parodiaelokuvat. Nopeaälyisyyden esikuvana pidettyä harhauttamisen mestaria Macgyveria voidaan pitää määritelmän mukaan hyvin nokkelana.

Nokkela on siis hyvin monitasoinen sana. Sitä voi käyttää monissa yhteyksissä kun halutaan korostaa älykkyyttä ja sukkeluutta. Toisaalta sanan yltiöpäinen hokeminen laskee sen arvokkuutta eikä siitä kirjoittaminenkaan ole järin fiksua. Tässä jutussa nokkelan eri muoto mainittiin 15 kertaa.

* Ensimmäisen kerran rautaa käytettiin laivoissa 1700-luvun lopulla. Suomen kirjakieli syntyi 1500-luvulla.

Hernekeitto -tajunnan virtaa aiheesta punssin ja perunan risteyttäminen krapulan edistämiseksi

Tajuntaani raastava tieto siitä, että juttujen palautus on taas yli viikon jäljessä syö minua sisältäpäin hyökäten jalkapäästä. Jalkapää mainittu. Toisaalta tunne saattaa johtua myös alati kasvavasta krapulasta. Juttujen kirjoittaminen krapulassa on ihanaa. Suosittelen lämpimästi.

Asioiden suositteleminen lämpimästi on myös kovin ihanaa. Mitä jos lämpimän sijaan suositteleekin jotain kylmästi? Voisin kuvitella tätä tapahtuvan Saksassa usein. Ladotaan faktat tiskiä ja annetaan sillä tavoin ymmärtää, että oma ehdotus on järkevin. Saksalainen järjestelmällisyys on myös ihanaa. Tosin eritavalla kuin asioiden suositteleminen lämpimästi, joka on omiaan edistämään pehmeitä arvoja.

Elämän nälkä istuu tällä hetkellä olkapäälläni minua eteenpäin rohkasten. On muuten jännä, miten krapulassa haluaa kuunnella krapula-aiheisia biisejä. Myös ylipirteiden biisien kuuntelu krapulassa on ihanaa. Oikeastaan kaikki on krapulassa aika ihanaa. Paitsi se itse krapula. Se ei ole ihana.

perunalajikkeet. No nyt tiedätte. Great Magnum Bonum on peräisin Englannista vuodelta 1876. Kainuu on selkeästi ollut ahkera perunan kehittäjä, sillä sen mukaan on nimetty peräti kolme lajiketta. Kainuun kirjava, Kainuun Musta (Punamusta) ja Kainuun Musta (Vanha Musta) [huomatkaa intuitiiviset nimet!] ovat kaikki keskivarhaisia perunoita. Perunat eivät ole hyvää krapularuokaa. Silti perunat kuuluvat niiden yhdeksän viljelykasvin joukkoon, joiden avulla tuotetaan 75 prosenttia ihmisravinnosta. Ihanaa.

Jutuissa tulisi kuulemma aina olla joku yhteenvedo tai punch line. Omasta mielestäni tämä on hieman epäilyttävää eikä edes kovin ihanaa. Ensinnäkin yhteenvedo kuulostaa melko irvokkaalta ja toiseksi en ole koskaan ollut punssin ystävä. Punssi on arrakilla maustettu (wikipedian mukaan) makeahko likööri. Omasta mielestäni se on pahaa. Suomessa punssin kulutushuippu osuu laskiaiseen, jolloin hernekeittoa nautitaan runsaasti.

Tajunnan virtaa jo vuodesta 2008

Tiesittekö, että wikipediassa on listattu Suomen vanhat

Terveisiä Tajunnan Virralle

Kun ajatus lähtee ajelehtimaan ja joutuu tajunnanvirran kuohujen mukana samppanjapulloon, voi henki irtautua ruumiista kuin korkki pullosta ja levitä nurmikolle, reisille ja pitkin haalaria, kunnes se tuntee olonsa kevyeksi kuin lampun henki. Jos henki on juuri tulossa lampusta ja lamppu nyt tukitaan purukumilla, ei henki enää tiedä mennäkö ylös vai alas, mistä seuraa kaksisuuntainen mielialahäiriö, maanis-depressiivisyys. Mahdolliset depressiiviset maahiset ovat mieliltään synkkiä, siis kansaa, joka pimeydessä vaelttaa. Synkässä maahiskylässä ei valoa liioin ole, koska paikallista SiK:ä ei ole perustettu. Katuvaloille ei olisikaan käyttöä kadotetussa ja kaduttomassa kylässä, jossa on vain polkuja. Apu voisi löytyä polkupyöränvaloista, niiden kajossa näkisi pyöriskellä ympäriinsä. Pitkulainen ihminen voi pyöriä vain kahteen suuntaan, joten maahisten on oltava pyöreitä, jotta liikkuminen olisi mielekäästä.

Eräässä toisessa kylässä, Kivenpyörittäjän kylässä, pyöritellään pyöreitä kiviä. Jos tarumainen basiliski on vieraillut maahiskylässä ja muuttanut sen asukkaat kiviksi, on mahdollisesti Himalajalla sijainnut kylä noussut vuoriston kasvaessa ylemmäs, joten alamäkeen kierineet maahiset ovat päätyneet suomalaiseen kylään. Vauhtia ne ovat voineet saada Himalajan jeteiltä tai ylittävien jumbojettien ilmavirroista. Matkallaan kivet olisivat voineet haljeta Concordeen jylinästä tai jonkin muun ranskalaisen lentäessä päistikkaa pieneen ketsuppikuppiin. Siinä olisi sitten

ollut McDonald'sin siivoojilla kädet täynnä töitä ja rättejä kuin vanhalla räätisitikkatehtaalla. Kun vielä riivattu kakara puhalttaa pilliin ja limu loppuu muista lentäessään pitkin pöytiä, lyödään tehtaalla päivän päätteeksi hanskat tiskiinkin, otetaan puhtaat lasit tilalle ja ajetaan sata lasissa huoltoasemalle. Satasella saadaan bensaa oikein Porvoon mitalla. Sillä bensalla päästään Porvooseen asti ajamaan nurmikkaa, jos bensalla polttaminen kiinnostaa enemmän kuin perinteinen leikkuu. Polttamista voi jatkaa kerrostalon parvekkeella tai keittiön pöydässä lukien päivän polttavia uutisia krematoriopaloista. Lieskojen laannuttua kelpaa käydä hakemassa itselleen paloja raunioista, kuten tiiliä tai muuta Teekkarikylän rakentamiseen soveltuvaa. Onneksi Teekkarikylässä on kunnon kadut ja katulamput - mehän tiedämme, millaisia asukkaita siellä olisi ilman näitä makeita ja rapeita keksintöjä.

Kirjoittajan päätä ei kivistä, jos emme puhu enää kivistä.

Silloin kun minä olin pHuksi...

Minna Väkevä

Silloin kun minä olin pHuksi, kaikki oli toisin. Jotain perinteitä tosin on säilynyt ja yhtä ajattelin nyt omatoimisesti pitää yllä, nimittäin kirjoittaa vuoden viimeiseen Tisleeseen, aivan kuten kahtena edellisenäkin vuotena. Ja tänäkin vuonna ajattelin kirjoittaa muutoksesta ja kertoa teille kaikille muutamia asioita, joita ehkä tiedätte jo, ehkä ette.

Aloitetaan vanhoista. Silloin kun minä olin pHuksi, pHuksiryhmät jaettiin karkkien avulla. Itse valitsin Fazermintin ja sain kaikista isoimman (ja naisvoittoisimman) pHuksiryhmän ☺ Myöhemmin osasto tahtoi sekaantua pHuksiryhmäjakoisiin - tylsää! Toisaalta osastoakaan ei enää ole.

Silloin kun minä olin pHuksi, hallinnon opiskelijaedustajat olivat halopedejä. Nyt Aallon myötä AYY:ssä ryhdytään käyttämään termiä halloped, joka on laajemmin käytetty Suomen yo-kuntakentässä. Ehkä ihan hyvä muutos, että puhutaan samoista asioista muiden kanssa, eikä tuo kauan varmaan sorahda korvaan. Sen sijaan MINUN korvaani kuulostaa kamalalta monien aaltoedaattorien kyltereiltä omima termi ”kuntalainen”, jolla tarkoitetaan ylioppilaskunnan jäsentä. Yh, en minä tahdo olla ”kuntalainen” missään muussa mielessä kuin Espoon kunnan asukkaana.

Ja aivan lopuksi iloinen asia. Silloin kun minä olin pHuksi, kiltis oli väistötiloissa naulakoiden kohdalla. Nyt kiltis on kiva ja kiltiksellä pelataan paljon enemmän marjapussia kuin silloin kun minä olin pHuksi. <3

Puheenjohtajan laulu

Jos täytätte mun pestini, niin tahdon kertoa
kuink' surullista on olla killan puheenjohtaja.

Tää on laulu esityslistoista, uppiniskoista,
joita sul on alaisina hallituksessa.

Mun rahiksellain ei oo mitään rahantajua.

Ei se koskaan tahdo täyttää tilikirjoja.

Ei aikaan tilinpäätöksen häntä missään näy,
mut muutoin kyllä mielellänsä tilillä hän käy.

On isännällä tehtävänä saunaviihtyvyys,
vaan mielenkiintona on hällä kännin kiihtyvyys.

Jos kiltahuone joskus on hieman paskainen,
niin ympärilleen katsoo hän seinään sylkäisten.

Taas tarvitsisi jäsenistö viikon infoa,
vaan ei se meidän vastaavalta millään irtoa.

On känni, irkki, kaverit ja peli haastava,
ei töihinsä nyt kerkeä tiedotusvastaava.

Taas pöytäkirjan saapumista saamme odottaa,
kun sihteeri ei meinaa saada selvää sotkustaan.

Kun kirjoitusta tarvitaan hän muuta touhuua,
ja siten jälleen kerran kokousta hidastaa.

Kun fuksit saapuu kouluun niin heit' pitää kaitsea.

Mut olomuoto vastaavan on turhan notkea.

Ei fuksiparka nimittäin löydä paikkaansa,
jos fuksivastaava vain hakee uutta nousua.

On emännällä tehtävänä killan muonitus,
mut alkuvuonna loppui hältä siihen kiinnostus.

Jääkaappi kun on homeessa ja juomat lopussa,
ei jaksa jäsenistön rutinaa hän kuunnella.

Saa PJ viimein palkkansa nyt vuoden lopussa,
kun vihdoinkin viimein pieneneepi kyrpä otsassa.

On selkäranka katkennut ja järki hukassa.
Pian johdan mä puhetta kai AA-kerhossa.

Laulun sanat ovat peräisin Tampereen teekkareilta, tarkemmin TTYY:n
kiltaneuvostolta '08.

